

Vahviala-seuran Viipurin matka 2.-3.7.2019 Matkakertomus

Aurinkoisena tiistaipäivänä starttaa Vahviala-seuran Viipurin matka Kiasman edestä Helsingistä. Kun viimeiset matkalaiset on poimittu rantatien varrelta, pidetään kahvitauko Rajahovissa Vaalimaalla. Rajan ylitys on sujuva ja Viipurin Veikoissa vaihdetaan rahat sekä ostetaan eväät.

Bussissa kiertävät kirjat 16 karjalaista kylää karttoina ja Vahviala kotiseutua kuvina. Palautettiin mieliin, miten ja miksi Vahviala erosi Viipurin maalaiskunnasta omaksi pitäjäksi. Kuitenkin Viipuri oli edelleen vahvialalaisten elinehto. Viipurissa olivat virastot, mm.verovirasto ja poliisi, oppi- ja ammattikoulut, lääkäri ja sairaala. Viipuri oli myös Vahvialan elinkeinoelämän keskus, kauppaa käytiin ja työpaikoille ”pendelöitiin”. Matkalla luettiin myös kyläkirjoista koottuja vahvialalaisten muistoja Viipurista.

Vaikka matka sujui nopeasti, lounas Hotelli Viktoriassa oli jo tervetullut. Seisovasta pöydästä jokainen löysi varmasti sopivaa syötävää.

Viipurin nähtävyyksistä oli matkalaisille lähetetty ennakkoon informaatiota. Parituntisen kiertoajelun aikana tutustuttiin keskiaikaiseen vanhaan kaupunkiin, Suomen aikaisiin kauniisiin rakennuksiin, nyky Venäjän arkkitehtuuriin ja myös sodan jättämiin raunioihin. Nähtiin mm ”Suomen kaunein katu”, Torkkelin puisto ja Mäntysen Hirvi patsas sekä Alvar Aallon suunnittelema Viipurin kirjasto. Suomen ajasta kertoo myös alkuperäisen näköinen kahvilaksi tehty raitovaunu Pyöreän tornin takana.

Hotelli Victoriaan majoittumisen jälkeen jokainen vietti muutaman tunnin vapaa-ajan tavallaan, lepäillen, kauppahallissa ja kaupungilla ostoksilla, vanhassa kaupungissa vaellellen ja kivijalkakauppoihin tutustuen.

Illalliselle Ravintola Espilään oli muutaman sadan metrin pakollinen iltakävely Torkkelin puistossa.

Espilä on rakennettu vanhan tuhoutuneen Espilän paikalle ja vanhan mallin mukaan. Kristallikruunujen alla ruokaillessa aisti vanhan Espilän hengen. Voi helposti kuvitella viipurilaisen rahakkaan taiteen ystävän, Juho Lallukan, pöydän päähän sanomaan :”Mie maksan.”

Hotellissa meitä odotti yllätys, ei tule vettä. Ongelma oli kuulemma koko kaupungin laajuinen. Hotelli palveli kuitenkin hyvin ja jokaiseen huoneeseen oli tuotu kanisterissa vettä. Meitä häiritsi kuitenkin eniten se, että kattoterassi, mistä on upeat näköalat yli koko kaupungin, oli suljettu.

Kun aamu valkeni, tuntuikin hyvältä, että kattoterassi oli ollut kiinni. Niiden puolesta, jotka eivät ole siellä käyneet kuitenkin vähän harmitti.

Aamiaisen jälkeen sovittiin yhdessä bussin kulkureitti, Eremitaasi, pellavakauppa, kirjasto ja kotiinlähtöpaikka Punaisenlähteen torin laidassa.

”Aallon kirjasto”, tällaisella nimellä se meillä tunnetaan, on muutama vuosi sitten kunnostettu vanhaan loistonsa.

Kuin tilauksesta oli päivää ennen matkaamme Helsingin Sanomien uutisgurussa kysymys: Kuinka monta kirjaa Alvar Aallosta on kirjoitettu? a) Noin 50, b) Noin 500, c) Noin 5000 ja toinen kysymys, Entä kuinka monella kielellä? a) 12:lla, b) 40:llä, c) 102:lla (oikeat vastaukset jutun lopussa).

Kaksi päivää on lyhyt aika. Näkemättä jäi vielä linna, jonka restaurointi on kesken, Monrepos-puisto, jonka entisöinti on aloitettu, rautatieasema ja kirkot sisältä, Sorvalin hautausmaa, Talikkalan tori jne

Moni matkalaine oli käynyt Viipurissa edellisen kerran 1990-luvulla. Siitä kaupunki on muuttunut melkoisesti. Rakennuksia on korjattu ja uutta rakennettu, kaduilla on siistiä ja turvallista. Viipurissa niin kuin muuallakin jokainen näkee ja kuulee, mitä haluaa.

Kiitos Puolakan Valmismatkoille hyvästä matkan järjestämisestä ja erinomaisesta kuljettajasta. Hyvän matkan tekee matkaseura. Kiitos kaikille mukana olleille.

Oikeat vastaukset n.5000 kirjaa 40:llä kielellä.

Eeva Maija Heikkilä